

Sygn. akt I KK 109/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **M.J.**

w kasacji obrońcy skazanego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 września 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania

wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 15 lutego 2021 r., sygn. akt II Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 13 grudnia 2018 r., II K (...), uznał oskarżonego M. . za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 14, 16 i 20 aktu oskarżenia czynów i skazał go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora oraz obrońców oskarżonych Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 15 lutego 2021 r., II Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej M.J., tj. w zakresie czynu opisanego w punkcie 13 aktu oskarżenia i przekazał w tym zakresie sprawę Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania. Orzeczoną wobec M.J. karę łączną pozbawienia wolności podwyższył do lat 3, a w pozostałej części odnoszącej się do

skazanego zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Wyrok Sądu II instancji w zakresie M.J. zaskarżył w całości jego obrońca na korzyść oskarżonego, za wyjątkiem jego pkt I. Zarzucił mu rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia: art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. oraz art. 170 § 1 1 pkt 1 i 5 k.p.k. w zw. z art. 427 § 3 k.p.k. W związku z tymi zarzutami skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w O. oraz wyroku Sądu Rejonowego w P. i przekazanie sprawy w zaskarżonym zakresie do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w P..

Jednocześnie obrońca złożył wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia z uwagi na zasadność kasacji i nieodwracalne skutki, jakie może wywołać wykonanie wyroku w stosunku do skazanego.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. Odnośnie do wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, to stwierdził, że nie zasługuje on na uwzględnienie nie tylko z uwagi na niezasadność zarzutów kasacyjnych, ale również z uwagi na brak wykazania przez obrońcę, że wykonanie zaskarżonego orzeczenia doprowadziłoby do powstania u skazanego nieodwracalnych skutków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK

2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji świadczy o jego zasadności.

Taka sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie.

Z uwagi na wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. wstrzymanie wykonania orzeczenia powinno nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. To dopiero może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – aż tego rodzaju zaszłość nie wystąpiła. Prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji nie jest na tyle wysokie, by stanowiło to wystarczającą podstawę do zastosowania przywołanej regulacji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

as